

Arrest

nr. 125 924 van 23 juni 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 7 maart 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 januari 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 maart 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DEBANDT, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en S.C., een vrouw met de Nederlandse nationaliteit, legden op 23 mei 2013 een verklaring tot wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen.

1.2. Verzoeker diende op 5 augustus 2013, in functie van S.C., een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 29 januari 2014 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie

maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoeker op 5 februari 2014, ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 05.08.2013 werd ingediend door:

Naam: [W.]

Voornamen: [R.S.]

Nationaliteit: Suriname

[...]

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- diverse verklaringen op eer door zowel de referentiepersoon als derden. Echter, gezien verklaringen op eer niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden, kunnen deze niet in overweging genomen worden als bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen.

- inschrijvingsattest Randstad op naam van betrokkene met vermelding van het adres van de referentiepersoon dd. 28.08.2013; loonfiches Randstad op naam van betrokkene voor de periode 28.08.2013-17.10.2013, cv betrokkene; documenten ING op naam van zowel betrokkene als de referentiepersoon dd. 08.08.2013: model 2 (stad Antwerpen) dd. 18.10.2013; niet-geregistreerde huurovereenkomst (huurperiode 01.04.2013-31.03.2014); huurovereenkomst dd. 03.09.2013; documenten BPost-bank dd. 01.10.2013 en 15.10.2013. Deze documenten zijn te recent om aanvaard te worden als afdoende bewijs dat betrokkenen elkaar ten minste 2 jaar voor de aanvraag kennen of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voorafgaand de aanvraag.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat betrokkenen minder dan één jaar ononderbroken samenwoonden op het moment van de aanvraag.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt op dat het beroep laattijdig werd ingesteld en daarom onontvankelijk is.

2.2. De Raad dient te duiden dat, overeenkomstig artikel 39/57, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep is gericht. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

De bestreden beslissing werd verzoeker ter kennis gebracht op 5 februari 2014. De dies a quo wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. Verzoeker beschikte bijgevolg vanaf 6 februari 2014 over dertig dagen om een beroep in te leiden. De beroepstermijn verstreek derhalve op 7 maart 2014 om middernacht. Het verzoekschrift tot nietigverklaring werd op 7 maart 2014 aangetekend verzonden aan de Raad. Het beroep tot nietigverklaring werd bijgevolg tijdig ingediend.

De exceptie wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 40bis en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij verschaft de volgende toelichting:

[...]

Deze motivering kan geenszins afdoend genoemd worden, en houdt een schending in van de motiveringsplicht waaraan de verwerende partij als administratieve [overheid] onderworpen is. De opgelegde motieven kunnen de bestreden beslissing immers niet schragen, en verzoeker kan niet akkoord gaan met de opgegeven motivering.

Ten eerste meent verzoeker dat de verklaringen van derden wel beschouwd kunnen worden als een afdoende bewijs van het feit dat het koppel een relatie heeft. Het loutere feit dat de verklaring[en] van derden verklaringen op eer betreffen, doet geen afbreuk aan de bewijswaarde. Er wordt derhalve door verwerende partij onvoldoende gemotiveerd waarom de verklaringen door derden niet aanvaard worden. Bovendien handelde verwerende partij onzorgvuldig. Verwerende partij stelde dat de verklaringen niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid getoetst kunnen worden. Dit is echter niet het geval: de verklaringen bevatten de contactgegevens van de personen die ze hebben afgelegd, waardoor verwerende partij gemakkelijk contact had kunnen opnemen met de getuigen om de verklaringen te verifiëren. Verwerende partij liet dit echter na, en wees de aanvraag van verzoekster af zonder de moeite te nemen om een degelijk onderzoek te voeren. Dit kan men bezwaarlijk zorgvuldig noemen.

Verder wenst verzoeker op te werpen dat hij zich op 31 oktober 2013 bij de gemeente Antwerpen aanmeldde teneinde zijn documenten af te geven. Hij had een hele stapel foto's mee van zijn partner en hem, met data erop (zie bijlage 2). De gemeente weigerde deze foto's in ontvangst te nemen. Ze wilden de foto's enkel elektronisch in ontvangst nemen. Verzoeker zette de foto's dan ook op een USB stick en gaf deze aan de gemeente Antwerpen. De gemeente Antwerpen nam deze USB stick wel in ontvangst en zond deze naar de Dienst Vreemdelingenzaken in Brussel. Dit werd per mail bevestigd aan de raadsman van verzoeker. (zie bijlage 3).

Over deze USB stick en de foto's die erop stonden wordt geen enkele motivering opgenomen.

De foto's dateren van 2 september 2011, 3 september 2011, 4 september 2011, 26 december 2011, 7 december 2012, 31 december 2012, 30 januari 2013, 15 juli 2013 en er is duidelijk op te zien dat verzoeker en zijn partner een koppel vormen. Verwerende partij houdt hier totaal geen rekening mee. Niet alleen de datum maar ook de 'inhoud' van de foto is van belang en moet in aanmerking genomen worden om na te gaan of iemand een duurzame relatie heeft. De foto's tonen duidelijk aan dat verzoeker sinds (minstens) september 2011 (dus méér dan twee jaar) een relatie heeft met zijn partner.

Ook is verzoeker van mening dat de verschillende elementen die hij aanbrengt niet elk apart beoordeeld moeten worden maar in combinatie moeten gezien worden. De verschillende elementen samen genomen vormen namelijk wel degelijk het bewijs van een duurzame en stabiele relatie. Op de foto's is duidelijk te zien dat verzoeker en zijn partner een hechte relatie hebben sinds september 2011. De andere documenten tonen aan dat ze minstens sinds april 2013 samenwonen.

Dat er in de beslissing niets wordt vermeld over de neergelegde USB stick en de foto's houdt duidelijk een schending in van de formele motiveringsplicht.

Verwerende partij rept met geen woord over dit cruciale bewijselement, en besloot ten onrechte dat verzoeker en zijn partner geen duurzame en stabiele relatie hebben. Hierdoor schendt verwerende partij om te beginnen de motiveringsplicht. Een motivering die slechts rekening houdt met bepaalde zaken in een dossier en niet met andere fundamentele elementen is niet afdoende. Door de USB stick en de foto's in de bestreden beslissing dood te zwijgen, negeert verwerende partij een essentieel element in haar motivering, en kan deze motivering de beslissing bijgevolg niet schragen.

Daarnaast schond verwerende partij de zorgvuldigheidsplicht doordat zulke voorbarige conclusies werden getrokken, zonder rekening te houden met alle voorgelegde documenten. Verwerende partij ging bij het nemen van de beslissing overduidelijk onzorgvuldig te werk.

Uw Raad oordeelde in een gelijkaardige zaak (arrest nr. 99.922) dat het niet in aanmerking nemen van een huurovereenkomst een schending inhoudt van de formele motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht:

"2.7. De Raad stelt samen met verzoeker vast dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding enkel de voorgelegde verklaringen op een foto's in ogenschouw heeft genomen, doch geen rekening gehouden heeft met en nagelaten heeft te motiveren aangaande de huurovereenkomst die verzoeker bij zijn aanvraag heeft gevoegd en waarvan hij meende dat deze mede het bewijs vormde van het duurzame en stabiele karakter van zijn relatie.

(...)

2.10. In casu dateert de in punt 1.2. bedoelde aanvraag van 14 maart 2012 en verzoeker maakt een huurovereenkomst over, afgesloten door verzoeker en zijn partner op 20 augustus 2010, waarbij de huurovereenkomst ingaat op 1 oktober 2010 en geldig is tot 30 september 2011. Dit vormt derhalve minstens een begin van bewijs dat verzoeker minstens een jaar voorafgaand aan de aanvraag met zijn partner heeft samengewoond.

2.11. Het kwam de verwerende partij dan ook toe hiermee rekening te houden en dienaangaande te motiveren, quod non.

(...)

2.13. Wanneer een vreemdeling een verblijfsrecht vraagt en hij daartoe stukken neerlegt waarvan hij meent dat deze het bewijs inhouden van het gevraagde recht op verblijf komt het de gemachtigde toe om al deze stukken in zijn overweging te betrekken en dienaangaande te motiveren. De redenering van de verwerende partij volgen zou betekenen dat het de gemachtigde vrijstaat om sommige stukken te veronachtzamen omdat hij deze niet relevant vindt zonder dat hij de aanvrager op de hoogte brengt van de redenen waarom hij deze niet relevant vindt.

2.14. Verzoeker kan aldus gevolgd worden waar hij stelt dat een schending van de formele motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht voorligt."

Tot slot werd ook het redelijkheidsbeginsel geschonden, doordat de bestreden beslissing de redelijkheidstoets niet kan doorstaan. Zoals hiervoor werd aangetoond, besloot verwerende partij immers op onredelijke wijze dat verzoekers duurzame en stabiele relatie met zijn partner onwaarschijnlijk is."

3.2. Verweerder repliceert als volgt:

“De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing genomen werd in uitvoering van artikel 52, §4, lid 5 van het Vreemdelingenbesluit, omdat verzoeker niet voldoet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40bis van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.(...)”

Verzoeker heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner. Hij bracht onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat verzoeker en zijn partner minder dan één jaar ononderbroken samenwoonden op het moment van de aanvraag.

Als bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie, legt verzoeker enkele verklaringen op eer door derden voor. Echter, gezien verklaringen op eer niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden, kunnen die verklaringen niet in overweging genomen worden als bewijs. De foto's van zijn hemzelf en zijn partner vormen evenmin een voldoende bewijs van de relatie.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in artikel 40bis van de Vreemdelingenwet niet voldaan werd, kon de verblijfsaanvraag op rechtsgeldige wijze geweigerd worden. De andere voorwaarden van artikel 40bis dienden niet verder te worden nagekeken.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip ‘afdoende’ impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt ten aanzien van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetsbepaling, met name artikel 40bis van de Vreemdelingenwet gemotiveerd waarom de door verzoeker aangehaalde redenen waarom hij meent in aanmerking te komen voor een machtiging tot verblijf niet worden aanvaard. De bestreden beslissing gaat aldus in op de door verzoeker aangehaalde elementen en neergelegde bewijsstukken. Uit het verzoekschrift blijkt ook dat verzoeker deze motieven kent, zodat een schending van de formele motiveringsplicht niet wordt aangetoond.

Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoeker ook niet gevolgd worden waar hij stelt dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd. (RvS 20 september 1999, nr. 82.301)Red

In zoverre verzoeker de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient erop te worden gewezen dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954)

Uit de bespreking van het middel blijkt dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen met welke feiten of gegevens, die aan verweerder gekend waren of gekend dienden te zijn op het ogenblik van de beslissing, verweerder geen rekening heeft gehouden. (RvV 5 juni 2012, nr. 82.466)”

3.3.1. De Raad stelt vast dat verzoekers aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie wordt afgewezen op basis van de overweging dat hij niet aantoonde dat hij een duurzame en stabiele partnerrelatie, in de zin van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, a van de Vreemdelingenwet, heeft met een in België verblijvende Nederlandse vrouw. Verweerder zette hierbij uiteen dat de documenten die verzoeker aanbracht om het stabiel en duurzaam karakter van zijn relatie met S.C. aan te tonen niet volstaan omdat deze stukken ofwel geen bewijswaarde hebben ofwel van een te recente datum zijn. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt evenwel dat verzoeker naast een aantal schriftelijke stukken ook een USB-stick met fotomateriaal aanbracht. Verweerder had ook kennis van het feit dat een USB-stick was neergelegd. In een administratieve nota wordt immers aangegeven dat deze nog dient te worden bekeken. In de motivering van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wordt echter op geen enkele wijze uiteengezet waarom de gegevens die zijn opgeslagen in deze informatiedrager niet worden aanvaard als bewijs van het bestaan van een duurzame en stabiele relatie tussen verzoeker en zijn Nederlandse vriendin. Terwijl alle andere bewijsstukken individueel worden beoordeeld wordt er in het geheel geen melding gemaakt van dit bewijsstuk, wat erop wijst dat deze USB-stick niet meer in aanmerking werd genomen bij het opstellen van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Derhalve kan verzoeker worden gevolgd in zijn betoog verweerder de zorgvuldigheidsplicht miskende en dat de motivering van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden niet afdoende is. Door in zijn nota met opmerkingen voor te houden dat de foto's die op de USB-stick zijn opgenomen ook niet als een voldoende bewijs van een relatie tussen verzoeker en S.C. kunnen worden beschouwd – zonder uiteen te zetten op basis van welke precieze vaststelling tot deze conclusie wordt gekomen – voorziet verweerder slechts in een (gebrekkige) a posteriori motivering en wordt de vaststelling dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zelf niet afdoende is gemotiveerd en niet op een zorgvuldige wijze werd voorbereid niet weerlegd.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3.3.2. Los van de vaststelling dat de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten evenmin afdoende is gemotiveerd – artikel 8 van de Vreemdelingenwet bepaalt namelijk duidelijk dat verweerder de bepaling van artikel 7 van dezelfde wet dient te vermelden wanneer hij beslist tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en verweerder heeft dit nagelaten – impliceert de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dat in casu ook het

aan verzoeker betekende bevel om het grondgebied te verlaten dient te worden vernietigd. De vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden leidt namelijk tot de vaststelling dat verzoekers verblijfsaanvraag nog in behandeling is en hij in afwachting van een beslissing, overeenkomstig artikel 52, § 1, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, kan beschikken over een attest van immatriculatie.

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissingen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 januari 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK